U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. R. G.**, zastoupený JUDr. Pavlem Kortou, advokátem se sídlem Poštovní 2, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku II. rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2016, č. j. 30 A 25/2016 – 56,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 15. 9. 2016, č. j. 30 A 25/2016 – 56, Krajský soud v Hradci Králové vyhověl žalobcově žalobě ve věci svobodného přístupu k informacím, a výrokem I. zrušil jednak rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2015, č. j. MSP-706/2014-OT-OSV/2, jednak rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Si 467/2014, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Výrokem II. pak uložil žalovanému zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 3 000 Kč do deseti dnů od právní moci rozsudku. V odůvodnění k tomu krajský soud doplnil, že tato částka odpovídá žalobcem zaplacenému soudnímu poplatku. Naopak žalobci nepřiznal náklady právního zastoupení, neboť nepřehlédl, že se žalobce nechal zastupovat kolegou z advokátní kanceláře, v níž sám vykonává advokacii. Takové zastoupení ovšem krajský soud označil za účelové a nedůvodné.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výroku II. rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Brojil proti tomu, že mu nákladovým výrokem krajský soud nepřiznal náhradu nákladů právního zastoupení, ač využil svého ústavního práva na zastoupení advokátem, který učinil v řízení úkony právní služby, které byly řádně vyúčtovány a náleží mu za ně odměna. Přitom právo na pomoc advokáta v řízení před soudy zaručené článkem 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nemůže být stěžovateli upřeno jen proto, že je sám advokátem a má právní vzdělání. Proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud změnil napadený rozsudek ve výroku II. tak, že mu přizná náhradu nákladů

řízení v plné výši, včetně nákladů právního zastoupení, popřípadě aby napadený rozsudek ve výroku II. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přípustná, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[4] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřípustná.

[5] Stěžovatelova kasační stížnost směřuje svým petitem a odůvodněním výhradně proti nákladovému výroku rozsudku krajského soudu, a je tedy nepřípustná, jak plyne z právě uvedeného ustanovení i z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 – 64 (publ. pod č. 2116/2010 Sb. NSS).

[6] S poukazem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu